

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. LXXII. Veliterna Retractus. De concursu plurium vicinorum ad
eumdem retractum rei dividuæ, vel respectivè individuæ, quis præferri
debeat, Et quid ubi unus prævenit in acquirendo, An esse ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

VELITERNA
RETRACTUS

PRO

N. COLUTIO

*Casus disputatus coram judge deputato,
incertus est exitus.*

De concurso plurium vicinorum ad eumdem retractum rei dividuae, vel respectivae individuae, quis præferri debeat; Et quid ubi unus prævenit in acquirendo; An esse debeat melior conditio præcupantis.

Et de Statuto loquente de vicino in numero singulari, an conveniat ubi sunt plures vicini, ita ut numerus singularis resolvar in pluralites.

SUMMARIUM.

- 1 **C**asus controversia.
- 2 **D**e numero singulari resolendo in pluralites & contraria, & an quod disponitur de uno convenier pluribus.
- 3 **I**n specie statutorum loquendum de uno vicino.
- 4 **C**oncurrentibus pluribus vicinis ad retractum, cuius debeat esse potior conditio.
- 5 **I**n Urbe potior est conditio vicini præoccupatis.
- 6 **P**ro interpretatione statuti dubi attendi debent statuta, vel leges locorum adjacentium; & interpretationes eius date.
- 7 **D**e attendendis legibus Hispaniarum pro interpretatione legum Romanorum, & de attendendo iure Canonico pro interpretatione eius.

DISC. LXXII.

Disponente statuto Veliterno, quod habens rem ad unum terminum cum altero confinante, debeat istum requirere, an velit emere vel permutare, ad effectum ut cuicunque alteri præferatur, quodque alias alienatio ipso iure irrita sit; Cum domus empta esset per unum ex vicinis adjacentibus, Colutius autem qui ex altera parte adjacebat, eam pro rata retrahere vellet; Hinc introducta causa coram Prælato per Episcopum Hostiensem & Veliternum deputato, post primas disputationes, juxta Curia usum haberi solitas inter causarum patronos ut plurimum convocantes Advocatos, ubi ob juris difficultates à judice vel parte promotoras necessitas exigat, ad duos punctos restricta fuit difficultas; Primo scilicet an emptori reo convento suffragaretur præoccupatio in concursu æqualis vicinitatis, unde propterè obstarere non deberet statutum ita disponens in concursu vicini cum extraneo emptore; Et secundò an idem Statutum loquens de vicino cohærente per unum latus conveniret auctori ex duobus lateribus con-

finanti, sive an loquens de uno vicino comprehendenter casum controversum, in quo plures vicini confinarent.

Scribens pro auctore, ex cuius parte super dictis duobus punctis requisitus fui, quatenus pertinet ad secundum; Dicebam, etiam cum sensu veritatis, illum videri disputatione, atque Advocatorum opera indignum, ut pote nimium planum, quoniam ubi non agitur de primogenitura seu feudo juris francorum, aut alia re, ex ejus natura, vel ex testatoris iudicio individualia, receptum est in iure, numerum singularem resolvi in pluralites, quodque ea, quæ de uno disposita sunt, possint pluribus convenienter ad text. in l. 2. §. hereditas ff. de suis & legitimis §. si plures Inst. de legitima agnitorum successione cum concord. per Mantic. de conjecturis lib. 8. tit. 12. num. 33. Fusar. de substir. q. 56. nam. & q. 358. num. 10. Cas. stell. lib. 6. contrôv. cap. 121. & habetur frequenter sub tit. de fideicommissis, præseruit in Romana hereditate de Spatis, ac etiam in Anconitanâ de Tomasi, ex quibus & aliis patet, difficultatem esse potius in casu converso, an scilicet numerus pluralis resolvi posset in singularitatem, ita ut data facultate nominandi seu eligendi plures, illa restringi posset ad unum tantum aliis negligitis, non autem econtra, quoties vel subjecta materia, vel testatoris voluntas non resistat. Multomagis in casu de quo agitur, in quo sub nomine vicini demonstrantur omnes eandem qualitatem habentes, quoniam in quolibet idem numerus singularis disertive verificatur; Ac etiam quia nimium rari sunt casus, in quibus bona, regulariter habentia confinacionem per quatuor, vel saltem per tria latera cum unum respondere soleat in publico, verificetur adjacentia unius viciniantum. Et quia esset dare inconveniens, quod qui majorem vicinitatem habet per plura latera, non esset comprehensus sub statuto in verbis loquente de adjacente per unum latus contra regulam presumptam ex vulgari auth. multomagis &c. unde propterè in hoc motivo tanquam omnino planum parum ac ferè nihil immorari oportuit.

Major igitur, ac tota difficultas fuit super primo, an scilicet hujusmodi statuta concedentia prælationem vicino vel consorti adversus extraneum emptorem, locum habeant adversus illum emptorem, qui vicinitatis vel consortii qualitatem quaque haberet; Super quo scribens pro auctore retractare volente, deducbam ea quia plenè ex Affili. Tiraquell. Guttier. & calius habentur apud Fab. de Ann. cons. 47. num. 29. cum sequent. & per rotum, quod videtur magistrale in hac materia concursus plurium vicinorum ad ejusdem rei retractum, & super quo casu per dictum auctorem discurso puto quod prodierit decisio 550. Franchi, ex quibus patet de nimia scribentium varietate, distinguendo inter res dividuae & individua, ut in individuis, ut sunt statuae, columnæ, granaria, & similia, juxta unam opinionem potior sit conditio præoccupantis, & juxta alteram prævalere debeat major adjacentia; In rebus autem commodam divisionem recipientibus, debeat omnium æqualis esse concursus proportionabiliter, & pro rata bonorum seu adjacentia pro prudentis judicis arbitrio; Atque hanc esse probabiliorem opinionem probari dicebam, nedum ex auctoritatibus apud Franch. & Fab. de Ann. ubi supra, sed etiam ex Constitutione 22. Greg. XIII. edita pro retractu, tam prælativo quam coactivo in Urbe, dum in casu concursus plurium vicinorum ita statuitur; Unde propterè, cum in facto supponeretur, domum super qua erat controversia, haben-

habentem hortum & arcum, esse commodè divisibilem, itaut omnes participare possent, dicebam, quod juxta dictam opinionem, omnium vicinorum concursus proportionabiliter & pro rata admittendus erat, dum coherentia actoris à duobus lateribus era longe major.

Quamvis autem scribens tanquam Advoeatus hæc deducerem, ornando more consulentium informationem cum auctoritatibus ex dicto cons. Fab. de Anna desumptis; Attamen reflecendo ad veritatem, satis dubitabam de iuribus actoris, ut eidem ab initio insinuavi, unde propterea credo quod contra eum fuerit judicatum; Tum quia regula est, ut statutum loquens de simplici non capiat casum qualificatum, ut in his terminis Vermiglio. cons. 41. num. 8. Tum etiam quia Tribunal Camera ita interpretationem est dictam Gregorianam Constitutionem ut melior sit conditio vicini præoccupantis Vermiglio. dicto cons. 41. num. 7. Gratian. discep. 752. num. 43. atque hoc iure vivitur in Curia; Et propterea quamvis dicta Constitutione sit localis pro Urbe tantum, nihilominus dicebam ejus interpretationem, seu intellectum nimium attendi debere, ex recepta propositione, quod ubi agitur de interpretatione legis dubie, tunc legibus vel consuetudinibus Civitatum vel provinciarum adjacentium deferri debeat, ex iis, quæ habentur plenè deducta per scribentes apud Pratum respons. criminal. 46. a num. 51. ad 60. Constant. in l. 1. de fitiis officiialium lib. 10. num. 56. Add. ad Ror. in pragm. 2. de cessione bonorum fol. 155. Rot. decis. 57. num. 51. & seq. par. 11. recent. Et habemus de legibus partitum Hispania attendendis pro interpretatione legum civilium, à quibus desumpta sunt Franch. decis. 578. num. 14. Rot. dec. 27. num. 8. par. 1. recentior. Et de jure canonico attendendo etiam in terris Imperii in casibus in quibus jus civile non providit, seu alias est dubium, & indiget interpretatione ceteris collectis Rot. decis. 266. n. 7. & seqq. par. 6. recent. & dec. 30. num. 34. & seqq. par. 7. quæ est eadem apud Merlin. dec. 671.

- 8. *Fraus in dubio non presumitur.*
- 9. *An remaneat permutatio si pars preti; datur in pecunia.*
- 10. *Cautela ob quam cessat questio resultans ex refusione in pecunia.*

DISC. LXXIII.

CUM N. acquirere vellet quandam tenuam, timeret autem retractum vicino ex iure municipalí competenter, unde propere curavit illum acquirere ex titulo permutationis, cum quibusdam censibus Domine tenuta ce-dendis, quibus non sufficientibus ad adæquandum valorem tenuta supplere intenderet residuum in pecunia sub pacto illam ergandi in extinc-tionem quorundam censuum, quibus eadem tenuta gravata erat, atque desuper consilium cuiusdam docti, & practici causarum Patroni in Curia peti-set; Requisitus Ego de subscriptione dicto consilio, & can mihi videtur, quod dictus contrahendi modus eum à dicto retractu exceptum, & cautum redderet, subscribendo dixi ut sequitur &c.

Permutatio est optimus modus excludendi retractum, & melior cautela quæ detur, idèo laudo consilium, eique subscribo, cum certa conclusio sit quod in permutatione non datur retractus, ut per Affili. de jure probom. §. 3. notabili 9. num. II. & seqq. ab Rummus in novissimis additionibus fol. 152. Baratt. dec. 11. plene Decian. cons. 23. num. 19. lib. 2. Rot. dec. 41. par. 2. recent. cum aliis allegatis per consulenter, atqæ videtur conclusio plana, ex ea præcipue ratione, quod nunquam datur retractus, ubi retrahens non potest dare eam speciem, quam dat ille, à quo res est retrahenda, ut per Adden. ad Baratt. dec. 937. num. 20. Unde cum vicino sit impossibile dare illos eoldem census, qui titulo permutationis dantur, ita videtur excludi retractus, maximè quia Constitutione Pauli III. non loquitur de alienatione, quo casu, quia sublato vocabulo alienatione venit etiam permutatione, intrare posset illa difficultas, quam excitat, sed bene resolvit Gratian. discep. 88. Sed loquitur strictè, de exemptione, & venditione, idèo nullatenus in permutatione est verificabilis ex deductis per eundem Gratian. d. cap. 88. num. 16.

Quod autem versemur in vero contractu permutationis non dubitandum, nam quicquid senserint scribentes in ea quæstione, num annui census 4 inter mobilia vel stabilia computandi sint, vel potius tertiam speciem constituant, receptissima est hodiè conclusio, quod post Constitutionem Pij V. census perpetui ad ejus formam creati inter stabilia computantur, & pro stabilibus habentur, ut constat ex deductis per Cenc. de cens. d. qu. 30. Rot. decis. 235. par. 7. recent. decis. 324. num. 15. par. I. & alias sibi, ac in terminis observat Gratian. dicta discep. 885.

Ulòr quod etiam si pro remobili, vel tertia specie census essent habendi, non per hoc intrare posset retractus, quia non est necesse permutteri rem stabilem cum alia re stabili, sufficit enim fieri permutationem cum aliqua specie, quam vicinus præstare non potest, quodque non datur loco rei, vel pretii res, que recipiat functionem in genere suo. Et si qui adsunt DD. dantes retractum etiam quando species datur, loquuntur, quando datur species tanquam estimata loco pretii, & quod ad certainam summam sit principaliter deductum in contractu.

Nec

VITERBIEN.

RETRACTUS

Subscriptio alieno consilio.

An jus congrui locum habeat in contractu permutationis, quoties bona non adæquant, sed aliquid refundit in pecunia.

S V M M A R I V M .

1. *IUS congrui non habet locum in permutatione.*
2. *De ratione.*
3. *Quid, ubi statutum utitur late vocabulo alienationis.*
4. *Census reputantur inter stabilia.*
5. *Quando dicatur vera permutatio, & quando non.*
6. *Census reputatur species, non autem quantitas.*
7. *An jus congrui locum habeat in concessione rei in emphyteusim vel censem cum facultate redimensi pro certa quantitate.*